

“He actualitzat el treball de Géza Alföldy al territori de Tàrraco”

Entrevista a **Diana Gorostidi** (ICAC), premi de l'Associació Internacional d'Epigrafia Grega i Llatina

“He actualitzat el treball de Géza Alföldy al territori de Tàrraco”

Diana Gorostidi Pi (ICAC) ha rebut el premi de l'Associació Internacional d'Epigrafia Grega i Llatina (AIEGL) a la millor obra d'epigrafia llatina de l'últim quinquenni. Ha sigut amb el llibre *Ager Tarraconensis 3. Les inscripcions romanes*, tercer volum del Projecte Ager Tarraconensis, dirigit pels doctors Marta Prevosti i Josep Guitart. La cerimònia de lliurement del premi es va fer en el marc del XIV Congressus

Internationalis Epigraphiae Graecae et Latinae, durant la visita dels congressistes al Pergamon Museum de Berlín, el 29 d'agost del 2012.

Què significa per tu haver rebut aquesta distinció?

És una gran satisfacció perquè és un reconeixement. Té molt valor que quan ets un jove investigador la feina que fas s'aprecii fins al punt de rebre una distinció de prestigi i de mans dels millors especialistes de la teva disciplina.

De l'Associació Internacional d'Epigrafia Grega i Llatina!

Sí. A més et fa reflexionar sobre els mestres i els models que tens, i et corrobora que tens una línia de treball bona i que hi has de continuar.

La línia del professor Géza Alföldy?

Des de la modèstia puc dir que premis així et fan tenir la sensació que formes part d'una

tradició científica. Jo no sóc hereva directa del professor Alföldy, però reconec el seu mestratge. No fa ni un any que va morir i això fa encara més viu aquest sentiment d'haver tingut la sort de treballar amb ell, de copsar la seva espurna, i de treure'n profit.

Què representa el premi en la teva carrera?

Rebre un premi així és molt important a l'inici d'una carrera científica. Et consolida en la convicció que ho estàs fent bé i et gratifica pels esforços, per les hores d'estudi. I més avui, en què la nostra disciplina cada cop té menys especialistes. Veus que val la pena l'esforç i que les coses ben fetes arriben a port. Et dóna ànims i et fa creure més en el que estàs fent, perquè altres creuen en la teva feina i se'n poden servir. Satisfà perquè entre tots anem omplint la nostra parcel·la d'aquest gran puzzle de la història.

Per què creus que han considerat que el teu llibre és el millor treball en epigrafia llatina d'un investigador jove dels últims cinc anys?

No sóc qui ho ha de dir! És un llibre de corpus epigràfic centrat en el territori, i completa l'obra magna de Géza Alföldy, *Die römische Inschriften von Tarraco*. És un corpus tradicional, amb revisió d'autòpsies, revisió de material gràfic (amb fotos fetes expressament per al llibre) i sobretot un estudi prosopogràfic i de societat.

És a dir?

Un estudi de les persones que vivien al territori, al rerepaís, que completa els estudis de les persones que vivien a la ciutat. Veiem com els alts funcionaris, els lliberts... tota l'escala de la població també la trobem pel territori. Gràcies a l'arqueologia també s'ha pogut fer una interpretació dels terratinents i la gent senzilla que vivia al territori.

Fantàstic.

Géza Alföldy va dir: "He fet un corpus i ara vosaltres n'heu de treure el suc". Doncs jo he actualitzat el seu treball i al mateix temps el meu treball complementa el nou fascicle del CIL. El professor es va poder estalviar de fer una gran part del treball de camp en aquesta part del territori perquè va donar per bona la meva feina. De fet aquest és un dels èxits de la cooperació amb ell els seus dos últims anys de vida.

Text i fotos de Carme Badia i Puig

Setembre del 2012

Llegiu també aquest **reportatge** publicat a *Diari de Tarragona* el 3/10/2012.